

Валери Иванов

Прошка

Прости ми,
искам да се върна –
да ти призная тежкия си грях
и с парещи ръце да те прегърна...
Прости ми,
че не те разбрах.

Прости ми,
че не исках да се върнеш –
да ми признаеш тежкия си грях
и с парещи ръце да ме прегърнеш...
Прости ми,
че не те желях.

Прости ми,
но това е невъзможно –
потънах в своя необят.
Намразих те, почти безбожно...
Щастлив съм
в новия си свят.

КРАЙ

© 2006 Валери Иванов

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/11116>]